

Preek van 21 oktober 2018 **Steven Barberien**
VRIENDJESPOLITIEK

‘Vriendjespolitiek’, iedereen weet waar dat over gaat, en niemand zal er z’n goedkeuring aan geven. Tenzij je er zelf aan meedoet natuurlijk. De cultuur van ‘voor wat, hoort wat’ zorgt ervoor dat vriendjespolitiek in stand gehouden wordt in veel lagen van onze maatschappij, bij verenigingen en helaas zelfs bij ‘goede doelen’ én religieuze genootschappen. De bekoring om als mens jezelf hoger te plaatsen dan een ander, om de grootste te zijn, is blijkbaar zeer sterk geworteld in de mens.

Ook de twee zonen van Zebedeüs, Jacobus en Johannes, hebben last van dit diepmenselijke verlangen... Ze eisen van Jezus een glorievolle plaats op in zijn directe nabijheid. Ze ‘eisen’ genoegdoening, beloning voor hun vriendschap en trouw...

Jezus echter wil hun vriendjespolitiek ombuigen tot een *politeia*, een gemeenschap van echte vrienden. Vrienden die trouw blijven tot het eind toe, die je niet in de steek laten... Vrienden die de beker samen leegdrinken, ook al is die heel bitter...

Maar de zonen van Zebedeüs zullen in het uur van de waarheid, het uur van Jezus’ sterven, de benen nemen en hun vriend achterlaten met zijn lot. Ze zullen in dat uur van verheerlijking niet plaatsnemen in zijn directe nabijheid. Neen, links en rechts naast Jezus op het kruis nemen twee misdadigers plaats, onvrijwillig. Het zal dan ook pas achteraf zijn, bij zijn Verrijzenis, dat Johannes en Jacobus de trouw aan hun Vriend hervinden. Dan wordt de politiek van de vriendschap met Jezus gemeengoed. Ook die twee broers zullen er getuigenis van afleggen dat de vriendschap, de liefde voor Jezus zó sterk is dat ze zelfs bereid zijn hun kruis, het lijden op zich te nemen tot de dood toe.

Het is langs deze weg van lijden en vernedering dat de leerlingen leren nederig te zijn, om dienaar te zijn van allen. De grootste zijn in Gods ogen betekent de kleinste willen zijn. Het leven winnen, betekent het verliezen... Machtig zijn betekent alle macht uit handen geven...

Jezus heeft zich belast met alle zonden en fouten en zich als zoenoffer, losprijs opgedragen. Laten wij ons door zijn vriendschap en liefde laten genezen van onze drang naar meer en beter. Dat we kunnen ophouden krampachtig te streven naar ereplaatsen, rijkdom of macht. Dat we in alle vrijheid echt gaan leven in vriendschap met allen die dat leven met ons delen. Dat wij de politiek van de vriendschap hoog houden in onze samenleving én in onze kerk.

Amen.